

[P^{er} Hækkerup.]

Hartling. Det bliver der ikke tale om. Hvis de forudsætninger for dansk medlemskab af fællesmarkedet, som socialdemokratiet før sit vedkommende har opstillet, bliver opfyldt, ja, så vil vi naturligvis gå ind for tilslutningen til fællesmarkedet; jeg behøver ikke at gentage disse betingelser. Og det er lige så sikkert, hvad jeg også gav udtryk for i første omgang, at vi gennem den lovgivning, der skal gennemføres, vil søge i øvrigt at forberede vor indtræden i en større europæisk markedsdannelse.

Endelig vil jeg til hr. Poul Hartling sige, at når han anfører — og det var sådan lidt af beviset for, hvor forfærdelig erhvervsfjendske vi var — at det socialistiske flertal gennemførte afskrivningsloven og kapitalbindingsreglernes afskaffelse, så er det nok lidt af en sproglig nydannelse, hvis man til det socialistiske flertal medregner det radikale venstre. Jeg vil erindre om, at det radikale venstre stemte for begge disse to lovforslag. Så der er da i hvert fald et godt liberalt indslag i det flertal, som står bag denne lovgivning.

Til hr. Poul Møller vil jeg gerne gøre den bemærkning, at jeg synes, han var meget streng i sin omtale af den skattelovgivning, som er gennemført, og i sin vurdering af regeringens og socialdemokratiets stillingtagen her. Når man nu ved, at de konservative stemte for kildeskatten, og når man ved, at vi under forhandlingerne i kildeskatteudvalget var meget nær ved at kunne nå et firkanter forlig med det konservative folkeparti og med det radikale venstre, så synes jeg, det er lige lovlig strengt, at vi skal opleve en agitation, der spiller på de, jeg havde nær sagt uundgæelige overgangsvanskeligheder og besværligheder, der melder sig ved gennemførelsen.

Man gør det på en måde, som om man ikke selv havde været parat til at gennemføre nøjagtig det samme, hvis det var blevet suppleret med enkelte ændringer, som vi altså ikke kunne blive enige om, ændringer, som ikke ville have betydet, at den kritik, der rettes imod det, der er sket, den kritik, der rettes imod gennemførelsen af disse lovforslag, ville være blevet en smule anderledes. Jeg synes, man fra konservativ side bør være lidt tilbageholdende med at støtte

denne kritik alt for meget, da man jo selv sagligt set har været enig, skal vi sige til en grad af 95 pct. i det, flertallet hargennemført.

Når hr. Poul Møller spørger, hvor længe socialdemokratiet vil være paralyseret af sidste valg, kan jeg faktisk ikke svare på det, for forholdet er det, at vi ikke på noget tidspunkt har været paralyseret af sidste valg og sidste valgs resultat. Og når hr. Poul Møller videre siger, at socialdemokratiet gør sig afhængig af SF, ville jeg være interesseret i — det behøver ikke at være i denne efterhånden sene time på dagen — at få en dokumentation for, på hvilke områder det i den lovgivning, der er gennemført, har vist sig, at socialdemokratiet har gjort sig afhængig af SF. Det ville jeg være interesseret i at få at vide. På hvilke områder kan hr. Poul Møller påvise at socialdemokratiet har stemt for, er gået ind for og har arbejdet for noget, som vi ikke i forvejen i vort program har tilkendegivet vi var tilhængere af? Jeg tror, det bliver svært for hr. Poul Møller at finde det.

Så vil jeg endelig til hr. Poul Møller sige, at jeg tror ikke, vore vurderinger omkring FNs fredsbevarende styrkers tilbagetrækning fra Gaza og de øvrige områder i Det mellemste Østen er helt overensstemmende. Jeg beklager naturligvis også, at FN-styrkerne blev trukket tilbage, men beklagelsen retter jeg imod den stat, nemlig Den Forenede Arabiske Republik, der ved sin beslutning gjorde det nødvendigt, at styrkerne blev trukket tilbage.

Jeg tror, den danske regering ville have bragt sig selv i en meget besværlig situation, hvis den havde forsøgt at modsætte sig en sådan beslutning. Det er hele denne forestilling om, at FNs fredsbevarende styrke i givet fald — d. v. s. hvis Ægyptens egentlige væbnede styrker ville have tvunget styrken bort — heroisk skulle have modsat sig det. Jeg tror, det ville have været meget ulykkeligt, hvis det var sket, og jeg tror, at den regering, der på den ene eller den anden måde ved sine beslutninger havde medvirket hertil, ville have pådraget sig et tungt ansvar. Jeg er sikker på, at den opinion herhjemme, som måske i dag synes, at generalsekretæren var for hurtig i sin beslutning, i tilfælde af, at der var sket en anden udvikling, ville have